

Emekçinin sesi

ÜCRETSİZDİR

ARALIK 2021

ARTIK YETER!

Ekonomik kriz gün geçtikçe büyüyor. Asgari geçim olanaklarına erişmek için gece gündüz didinen emekçiler hayat pahalılığı karşısında çaresiz kalıyor. Artık fazla mesailerle bile ay sonunu getirmek olanaksız. Borçlanacak yer kalmadığından borcu borçla kapatmak bile mümkün olmuyor. Memleketin her köşesinde sefalet manzaraları yaşanıyor. Halk, ekmek kuyruklarına diziliyor, marketlerden tarihi geçmiş ürünleri ucuza almanın derdine düşüyor, pazardan çürük meyve sebze topluyor.

Gençlerimiz işsizlik belasıyla boğuşuyor. Ülkemizde geniş tanımlı işsizlik oranı %22 iken genç işsizlik oranı %23 seviyesinde. Zar zor iş bulabilenlerin büyük çoğunluğu ise asgari

ücretle, iş güvenliğinden yoksun koşullarda ve güvencesiz çalışıyor. Şantiyede çalışırken hayatını kaybeden Fedai öğretmen gibi her yıl yüzlerce gencimizi, çocuğumuzu iş cinayetlerine kurban veriyoruz. İşsizliğin canına tak etmesiyle yaşamına son veren gençlerimizin haberlerini giderek daha çok duyuyoruz.

İktidar ise yalanlarına devam ediyor, açıklanan enflasyon oranlarıyla çarşı pazarda emekçinin cebini vuran fiyatlar birbirini tutmuyor. Ekonomik kurtuluş savaşı veriyoruz diyorlar, şahlanaacağız diyorlar ancak "fedakarlığı" yine yoksul emekçi halktan bekliyorlar. Buna karşın krizde daha da zenginleşen patronlara teşvik üzerine teşvik yağıyorlar, kamu bankaların-

dan hibeler veriyorlar, kamuya ait arazileri, şirketleri hizmetlerine sunuyorlar. Tüm vergi yükünü emekçi halka yükleyip patronların yüz milyonlarca liralık vergi borçlarını tek kalemde siliyorlar.

Milliyetçi nutuklarla emperyalizme kafa tuttıklarını iddia ediyorlar ancak ülkenin varlıklarını emperyalistlere ve onların uşaklarına peşkeş çekiyorlar. Tüpraş'tan Petkim'e, Şeker fabrikalarından Telekom'a en kilit sektörler kadar neredeyse tüm kamu varlıklarını özelleştirdiler. Tarımı, hayvancılığı emperyalist şirketlerin çıkarlarına göre şekillendirdiler, bitme noktasına getirdiler. Memleketi dışa bağımlı hale getirmedikleri tek bir kalem kalmadı. Yetmedi, şimdi de Türk lirasını pula çevirip halkı

da ucuz iş gücü olarak yabancı sermayeye pazarlamaya çalışıyorlar.

Artık yeter!

Bu düzen çürümüştür. Türkiye işçi sınıfına, emekçi halkına bir gelecek vadetmemektedir. İster iktidarda ister muhalefette olsun yerlisiyle yabancıyla sermaye sınıfına hizmet eden hiçbir siyaset emekçilerin çıkarına değildir. Bu gidişatı ancak işçi sınıfı, kendi siyasal çıkarları etrafında birleşirse tersine çevirebilir. Sadece işçi sınıfının siyaseti bir avuç zengin daha çok kâr etsin diye işleyen bu düzenin yerine tüm halkın çıkarını temel alan bir düzen yaratabilir. Memleketin kurtuluşu için, eşit, adil, yaşanılır bir dünya için sınıf mücadelesinde birleşelim.

İŞ YERLERİNDEN MEKTUPLAR

Örgütlü mücadelemizle işçilerin tarihini yazalım!

Yıllardır Bilecik'te bir jant fabrikasında çalışıyorum. Bu zamandan daha kötüsünü yaşamadık. Her gün gıdaya, akaryakıtta, kiralara zam üstüne zam geliyor. Enflasyon ortada, işçiler olarak şu an bir saat öncesine göre daha yoksuluz. Eğer böyle giderse dakikalarla ölçülecek yoksullaşma hızımız. Böyle bir dönemde yaklaşık 150 bin metal işçisi arkadaşımızı ilgilendiren MESS grup toplu iş sözleşmesi sürecine girdik. Birleşik Metal-İş sendikamız %30.89 zam talebiyle masada, Türk Metal de %29.57 olarak açıkladı ve görüşmeler devam ediyor. Karşımızda metal patronları var, karşımızda Türkiye'de en çok kâr eden sektör, ekonomik kriz döneminde bile kârına kâr katan sömürücü bir azınlık var. İlk görüşmeler sonucunda patronlar niyetini açıkça belli etti. Hala önümüze 3 yıllık sözleşme teklifiyle geliyorlar. Yani sizin hayatınızı zindan edeceğiz diyorlar ve güçlerini arkalarında duran koskoca bir hükümetten alıyorlar.

Sendikaların zam taleplerini açıkladıkları süreden bu yana dolar rekorlar kırarak yükseldi ve enflasyon fırladı. Bizim sözleşmelerimiz metal işçilerini yoksulluğa sefaletle mahkum etmemeli, daha yüksek oranlara, hakkımız olan zamlara ve sosyal haklara ulaşmak için hep birlikte mücadele şart.

MESS ile gireceğimiz mücadelede grev hakkımızı bile kullandırmamak için ellerinden geleni yapacaklar. Bu mücadele aslında grev hakkımızı savunacağımız, tüm işçileri ilgilendiren bir mücadele. Kimse bize maval okumasın, ülkede her şey güllük gülistanlık diyenler, ekonomi şahlandı diyenler bizleri ezmenin, sömürmenin tarihini yazdılar. Biz de önümüzdeki sözleşme sürecinde gerçek kuvvet kimin elinde, işçilerin örgütlü mücadelesinin nelere kadir olduğunu mücadelemizle göstereyim, işçilerin tarihini yazalım!

Bilecik Accuride Wheels'tan bir işçi

İnsanca yaşam hakkımız, birleşirsek kazanırız!

Ben Eskişehir'de bir döküm işçisi olarak çalışıyorum. İşçiler olarak bu ekonomik kriz altında artık yaşam mücadelesi verir hale geldik. Fabrikalarımızdaki yaşam koşullarından tutun dışarıda hayat pahalılığına, zamlara kadar her alanda sömürülüyoruz. Aynı koşulları yaşadığımız, her gün patron boyunduruğu altında saatlerce köle gibi çalışmak zorunda bırakılan, aldığı üç kuruşluk zammın enflasyon altında ezilmesini izleyen, mesai sanki tercih

değil de zorunlulukmuş gibi baskı gören işçi kardeşlerime seslenmek istiyorum; yalnız değilsiniz, değiliz! Bu kötü koşulları daha yaşanabilir kılmak bizlerin elinde. İnsani çalışma saatleri ve sağlık, eğitim gibi temel haklarımıza ücretsiz ve eşit koşullarda ulaşabilmek için gelin her koşulda ve her yerde beraber örgütlü mücadele sergileyelim. Gücümüz birliğimizden gelir!

Eskişehir NSK Armatür'den bir işçi

Örgütlülüğümüzü büyütelim!

Merhaba, metal sektöründe çalışan bir işçiyim. Günümüzde işçi olmak her yeni güne zamlarla uyanıp maaşının günden güne eridiğini görmek demek. Birleşik Metal-İş sendikasında örgütlü bir fabrikada çalışıyorum. İki yılda bir sözleşmeye girip aldığımız zamlar kısa bir süre içinde eriyip gidiyor. Şu an yine TİS sürecindeyiz ve henüz masada patronlarla pazarlığımız devam ederken sendikamızın açıkladığı taslaktaki ücret artışı talebi gelen zamlarla daha şimdiden anlamını yitirdi. Bu durumda bırakın iki yılı iki ay sonrasını bile görmemiz bile

çok zor. Oysaki biz işçilerin istediği yalnızca insanca yaşama olanaklarına sahip olabilmek. Bunun tek çözümü ise örgütlülüğümüzü büyütme. Sendikalı da olsak rehavete kapılıp meseleyi tamamen sendikaya havale edecek lüksümüz yok. İşyerlerinde örgütlülüğümüzü canlı ve güçlü tutarsak sendikaların daha cüretkar ve mücadeleciler olmalarını sağlar, koşullara göre taleplerimizi yükseltebiliriz. Ancak bu şekilde sorunlarımıza gerçekçi çözümler üretebilir, bu uğurda gerçek mücadelelere girişebiliriz.

Gebze Cengiz Makina'dan bir işçi

Gücümüz birliğimizden gelir

Merhaba, ben petrokimya sektöründe çalışan bir işçiyim. Fabrikamız çoğunlukla kadın işçilerin çalıştığı bir yer. İşçiler olarak tüm emekçiler gibi özellikle son dönemde daha da artan bir şekilde geçim sıkıntısıyla boğuşuyoruz. Ayrıca kadın olmanın yarattığı ek zorluklarla da karşı karşıya kalıyoruz. Maaşlarımız günden güne eriyor. Fabrikada uzun saatler çalıştıktan sonra eve döndüğümüzde evde de mesaimiz devam ediyor. Bunca çabanın sonucu yine yoksulluk oluyor. Ailemizin ihtiyaçlarını yeterince karşılayamamanın derdine düşüyoruz.

Fabrikamız Petrol İş sendikasında örgütlü. Bu nedenle aynı işi yapan erkek ve kadın işçilerin maaşları arasında fark yok. Ancak çoğunluk kadın olmasına rağmen terfi alanlar hep erkekler oluyor. Bu şekilde erkeklerin ücretleri daha fazla oluyor. İşçiler arasında bunun gibi başka yollarla da ayrımlar yapıp işçilerin arasını bozarak birlik olmaları engelleniyor. Ama biz işçiler olarak çözümün birlik olmak olduğunu biliyoruz. Kendi aramızdaki örgütlülüğümüzü güçlendirmeliyiz ve bunu sendikamıza da yansıtmalıyız. Ancak bu şekilde fabrikadaki sorunlarımızı çözebilir, daha büyük mücadelelere atılabiliriz.

Gebze'den bir Petro-Kimya işçisi

Bu gidişe dur diyeceğiz

Merhaba arkadaşlar, ben gıda fabrikasında çalışan bir işçiyim. Küçüklüğümden beri çalışıyorum. Bu yüzden birçok sektörde çalışmışlığım oldu. Hep sendikası olmayan yerlerde çalıştığım için çalışma koşulları ve ücretler bakımından sektörler arasında pek bir farklılık görmedim. Her işte uzun çalışma saatlerime rağmen dönemin asgari ücretlerine yakın maaşlar aldım. Hiçbir yerde başımızdan patron baskısı da eksik olmadı elbette. En küçük hak talebimizde işten atma tehditlerinden hakaretlere varana

kadar birçok zorlukla karşılaştık. Sendikası olmayan, kendi aramızda birlik olamadığımız için de şimdiye kadar bu muamelelere karşı hep dişimizi sıkmak zorunda kaldık. Ama daha fazla sabrımız kalmadı. Şu an biz de buradaki bir grup işçi arkadaşla birlikte sendikali olmak için çalışmalara başladık. Ekonomik krizin de etkisiyle diğer işçi arkadaşlarımızda da bir canlanma oluştu. İnşallah sizlerin de yardımıyla başarılı olacağız. Emekçinin Sesi okuru diğer arkadaşlarıma selamlarımı gönderiyorum.

İzmir'den bir gıda işçisi

Ekonominin kitabını her gün biz yazıyoruz!

Merhabalar, fabrikada çalışan bir işçiyim ismim ne fark eder, Ahmet Arif Anadoluyum ben tanıyor musun, utanırım fukaralıktan diyor ya hani, he işte o biziz... Yolda yürürken fakirleşen cebimden selamlar.

Evde televizyon seyrediyorum, bilgili gazeteci abiler konuşuyor ekonomi hakkında, hepimiz aynı gemideyiz, bir uçak düşünün trublantayız dünyada böyle diye. Gazeteciler de ekonomiden bahsediyor! Kendi kendime bu ekonomi nedir diye düşündüm ... Baktım ev idare eden, tutumluluk, yönetim, düzen anlamına geliyormuş. Tutumluyuz çok şükür ayağımızı yorganımıza göre uzatıyoruz. Evde yöneticilik de

yapıyorum. 3 kişiye 1 yorgan var. Hanım vardiyalı, yorganı değişmeli kullanıyoruz.

İdare ediyoruz anlayacağın... Öyle idareciyiz ki biz, bir bilsen bir tutumluyuz ki sorma. İşyerinde öğle yemeğini fazla fazla yiyorum ki akşam fazla acıkmayayım... Evimiz için ayırdığımız bütçemize tutumluluk örneği sergiliyorum yani, ben ev idare ediyorum ekonomi benim... Beni tarif ediyorlar, ekonomi olduğum sonucuna vardım sonunda... Ekonomi benim... ve kitabını ben yazarım dedim kendi kendime.

İşyerinde ustam Muhammed abi de aynı, o da iyi bir ekonomici, idare eden, tutumlu yönetim düzen bilir yani... Geçen iş ayakka-

Örgütleneceğiz, işyerimize sendikayı sokacağız!

Merhaba, ben Gebze'de bir metal fabrikasında çalışan bir işçiyim. Fabrikamızda sendika yok. Bu nedenle çalışma koşullarımız sendikanın örgütlü olduğu metal fabrikalarına göre oldukça kötü. Öncelikle iş güvencemiz yok. Basit bir sebeple işimizi kaybedebiliriz, buna engel olacak bir güç yok arkamızda. Asgari ücrete çok uzun saatler çalışıyoruz. Örgütlü fabrikalarda olduğu gibi yan haklara da sahip değiliz. İnsanlar biraz olsun geçinebilecek bir ücret alabilmek için sürekli mesaiye kalıyorlar. Ailesinin ihtiyaçlarını karşılayabilmek için çocuklarının yüzünü doğru düzgün göremiyorlar. Ancak yine de elimize geçen para ailemizi doğru düzgün

geçindirebilmemize imkan vermiyor. Zaten her geçen gün paramızın değeri inanılmaz düşüyor. Bu gidişle 24 saat mesai de yapsak yine iki yakamız bir araya gele-meyecek herkes bunun farkında. Bu olumsuz duruma ahlânıp vahlanmanın faydası yok. Çözüm belli. Fabrikaya sendikayı sokmak. Başka çaresi yok. Kolay olmayacak, karşımıza her türlü zorluğu çıkaracaklar. Ama biz umutlu ve kararlı şekilde birleşeceğiz, mücadele edeceğiz, disiplinli bir şekilde çalışacağız ve işyerinde sendikayı örgütleyeceğiz. Biz birlik olup gücümüzü göstermezsek, kaderimizi elimize almazsak kimse bize insanca bir yaşam vermeyecek.

Gebze'den bir metal işçisi

Önce fabrikamızda sonra tüm yurttaki birlik olmalıyız!

Merhaba arkadaşlar, metal sektöründe çalışan bir ağır sanayi işçisiyim. Zor koşullarda çalıştığım yetmezmiş gibi bir de bütün işçi arkadaşlarım gibi ekonomik sıkıntılarla uğraşmak zorundayım. Patronlar bizim emeğimiz sayesinde servetlerine servet katarken, lüks şaşıla bir hayat sürerken biz işçiler ay sonunu bile getiremiyoruz. Bizler pandemi sürecinde canımız pahasına çalışırken onlar daha da zenginleştiler. Salgın bir

yana bu süreçte bir arkadaşımızı metal taşıma potasının üzerine devrilmesi sonucu iş cinayetine kurban verdik. Patronlar için işçilerinin canının bir kıymeti yok. Fakat bu durumu değiştirmek, güvenli çalışma ortamlarında, insanca yaşayacak ücretler almak kısacası çalınan hayatlarımızı geri almak elimizde. Sadece tek tek fabrikalarda değil işçi sınıfı olarak tüm memleket çapında örgütlü olmalı, birlik halinde mücadele etmeliyiz.

Gebze Ferro Döküm'den bir işçi

bısı verdiler, baktım eve giderken giyiyor, abi ayakkabını çıkarmayı unutmmuşsun diyorum, ayakkabım bu dedi, abi dedim bu iş ayakka-bısı. Kızı dershaneye verdik dedi, bunla idare edeceğiz, iyi ekonomiciyiz biz anlayacağın... Geçen yolda gidiyorum petrol ofisleri tıklım tıklım araba dolu, yakıtı zam gelecekmış, marketler de öyle, bizim milletimiz de ekonomiyi iyi biliyor.

İyi biliyor bilmesine de ülkenin ekonomi sorumlularının ekonomisine bakmıyor! Ya bir ilçeyi

idare eden, bir ili ve bir ülkeyi idare eden, nasıl acaba ev idareciliği, tutumluluğu yöneticiliği düzeni, onlar da iyi ekonomiler mi acaba? Kitabını yazsalar da okusak...

Neyse abiler... Elektrikçi duvar ustalarına, inşaatçı öğretmenlere, mühendis manavlara, özellikle de gazeteci ekonomilere, tüm küçük abilerime ve tüm büyük küçüklerime ve umudu olan yarınlarıma ve yarınlarınıza Selamlar abi. Çok şükür halimize!

Gebze'den bir metal işçisi

Metal sektöründe çalışan 135 bin işçiyi kapsayan, işveren sendikası MESS ile MESS'e bağlı işyerlerinde örgütlü işçi sendikaları olan Türk Metal, Birleşik Metal-İş ve Özçelik-İş arasında yapılacak grup toplu iş sözleşmesi görüşmeleri devam ediyor. Eylül 2021'den itibaren geçerli olacak sözleşme için Türk Metal Sendikası ücretlerde toplamda %29,57; sosyal haklarda ise ilk yıl için %35, ikinci yıl için enflasyona ek olarak %4 zam talep ediyor. Birleşik Metal-İş Sendikası ise ücretler için %30,89, sonraki altı aylık dönemler için enflasyona ek olarak sırasıyla %3, %4 ve %3 zam; sosyal haklar için ilk yıl %45, ikinci yıl enflasyona ek %4 zam talep ediyor.

Patronlar Servetini Büyütüyor, Metal İşçisine Sefalet Dayatılıyor

Metal sektörü ülke ekonomisinin üçte birini oluşturuyor ve büyük oranda ihracata yönelik üretim yapılması sebebiyle her yıl çok yüksek kârlılık oranları açıklıyor. Birleşik Metal-İş'in verilerine göre bu yıl bu oranlar sendikanın örgütlü olduğu ve MESS'e üye işyerlerinde ortalama %585'e kadar ulaşıyor. Döviz üzerinden kazanan patronlar servetlerini büyütürken bu büyük ekonominin ağır yükünü sırtlayan, pandemi koşullarında ölümüne çalıştırılan ve sayıları 1,8 milyo-

MESS'i EZELİM!

nu bulan metal işçileri geçim sıkıntısı altında eziliyor, ücretleri enflasyon karşısında günbegün eriyor. TÜİK'in ekim ayında %19,89 olarak açıkladığı enflasyon oranlarının gerçekte %50'nin üzerinde olduğu ise herkesçe malum. Gerçek enflasyon oranları ile taslaklarda talep edilen zam oranları arasındaki bu çelişki, TİS sürecindeki pazarlık payı da hesaba katıldığında işçiler için yine yoksullaşma anlamına geliyor.

Taslaqlar Güncellenmeli!

Taslaqlar ilk açıklandığında talep edilen zam oranları o dönemki gerçek enflasyon oranlarının al-

tında kaldığı için işçilerin beklentilerini yeterince karşılamamıştı. Aradan geçen sürede de enflasyondaki dur durak bilmeyen artış taslaqları iyice yetersiz kıldı. Görünen o ki, anlaşma sağlanıncaya kadar da bu gidişat devam edecek. Hal böyleyken sendikaların taslaqlarını işçilerin talepleri doğrultusunda güncellemeleri artık bir zorunluluktur.

Yasakları Tanımayalım, Grev Hakkımızı Savunalım

Bu aşamada metal işçisine düşen en önemli görev ise hiçbir koşulda, açıklanan taleplerin istisnasız hiçbirinden geri

adım atmamaktır. Mücadelenin önündeki en büyük engel ise grev yasaklarıdır. Patron sendikası MESS bu süreçte yine arkasına cumhuriyet tarihinin en fazla grev yasaklayan ve bununla her fırsatta övünen Erdoğan'ı ve iktidarını alarak masaya oturmuştur, işçilere sefaleti dayatmaktadır. Metal işçisinin ise kendi örgütlülüğüne güvenmekten ve sendikalarını da harekete geçirerek, tüm yasakları aşarak fiili mücadelelere girmekten başka bir yolu yoktur. Bunun için de önümüzdeki süreyi işyerlerindeki örgütlülüğü sağlamlaştırmak ve en önemlisi olası bir greve hazırlanmak için iyi değerlendirmek gerekir. Grev silahının kullanılmadığı bir toplu sözleşme sürecinin nasıl sonuçlanacağı bir önceki TİS sürecinde ibretle görülmüştür.

MESS sözleşmesi gerçekte sadece 135 bin metal işçisini değil; metal sektöründe çalışan tüm işçileri, daha da ötesi başka sektörlerdeki işçileri de ilgilendirmektedir. Sözleşme ile belirlenecek ücretler tüm sektörlerdeki ücretleri etkileyecektir. Metal işçileri, tüm emekçiler için örnek olacak bir sözleşme imzalayarak sınıfına öncülük etmeli ve örgütlü gücüyle açlık sınırında seyreden ücret sistemini sarsacak bir mücadele vermelidir.

Bakırköy Belediye işçileri %0 zam dayatmasına karşı grevde!

Belediye-İş sendikasında örgütlü 360 belediye işçisiyle belediye yönetimi arasında girilen sözleşme sürecinden 7 ay boyunca sonuç alınamadı. Belediye yönetimi enflasyon oranında zam talebini kabul etmeyip sıfır zam uygulamasını dayatınca örgütlü işçiler 25 Ekim'de greve çıktılar. Belediye önünde grev çadırlarını kuran işçiler bir ayı aşkın süredir mücadelelerine devam ediyor. Belediye-İş sendikasında örgütlü başka illerden otobüs otobüs işçi greve destek veriyor, mücadeleyi büyütüyor.

İşçilerin 2019'dan bu yana imzalanmayan sözleşme dolayısıyla büyük hak kayıpları var. Geriye dönük ücretlerine de yansımaları gereken zam oranlarını talep eden işçilere belediye yönetimi sorumluluk kabul etmeyerek ödemeyeceğini belirtiyor. Belediye-İş sendikası yetkilileri gerekirse belediye binasının içinde oturacaklarını ve Türkiye'nin her yerinden destek için işçi arkadaşlarıyla birlikte tekrar tekrar buraya geleceklerini belirterek belediyeyi masaya oturtmakta kararlı olduklarını dile getiriyor.

Enka Sac işçilerinin mücadelesiyle sözleşme imzalandı! Kapatma tehditine karşı nöbet devam ediyor!

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Enka Sac fabrikasında işçiler Birleşik Metal-İş sendikasında örgütlenmiş ve sendikayla patron sözleşme masasına oturmuştu. Masadan sonuç alınamayınca işçiler fabrikaya grev kararını astılar. Grevi boşa düşürmek amacıyla patron yasadışı lokavt niteliğinde gece yarısı fabrika içinden mal çıkarmaya çalışınca Enka Sac işçilerini karşısında buldu. 20 Kasım'da işçiler patronun ali cengiz oyunlarını engellemek için fabrika önünde nöbet tutmaya

başladılar. Fabrikayı kapatma ve işten atma tehditlerine karşı grev kararlarının arkasında durdular. İşçilerin kararlı mücadeleleri sonucunda 1 Aralık'ta patron tekrar masaya oturmak ve sözleşmeyi imzalamak zorunda kaldı. İşçiler bütün haklarını yeni imzalanan sözleşme üzerinden alacaklar. Grev kararının arkasında duran Enka Sac işçileri, patronun fabrikayı kapatma ihtimaline karşı nöbetlerine devam ediyorlar. Sendikası olarak işbaşı yapmanın mücadelesini sürdürüyorlar.

